

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 13. august 2008
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2008-150-0801
Dok.: MAR40265

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 963 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. juli 2008.

Lene Espersen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 963 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”AD artikel i Fyns Amts Avis den 8. juli 2008: Hund tvangs-fjernes

- Vil ministeren tage initiativ til at lave en konstruktion, der tager hensyn til retssikkerhed og dyret, således at det bliver muligt midlertidigt at frakende personer med en verserende dyremishandlings sag retten til at have med dyr at gøre?
- Hvilke overvejelser giver den konkrete sag anledning til?
- Mener ministeren, det er rimeligt i sager med grov og åbenlys mishandling af et dyr, at politiet ikke skal have anden juridisk mulighed end at beslaglægge dyret som bevismateriale i forhold til at udlevere dyret til ejeren igen?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, hvortil der henvises:

”Jeg har i den anledning indhentet en udtalelse fra Københavns Vestegns Politi, der bl.a. har oplyst følgende om den konkrete sag:

”Københavns Vestegns Politi modtog den 7. juli 2008 en anmeldelse om, at en mand mishandlede en schæferhund, idet han på cykel trak hunden efter sig, selv om hunden havde blødende bagpoter og forsøgte at lægge sig, ligesom han herefter tilføjede hunden spark og forsøgte at få den op at stå, løftede hunden samt smed den på fliserne med hård kraft. Forinden havde hunden fulgt med cyklen over en 13 km lang strækning.

Efter politiets ankomst blev hunden beslaglagt med henblik på dels at sikre den nødvendige undersøgelse og behandling af hunden, dels at sikre bevis i sagen. Hunden blev anbragt på et dyrehospital.

Den mistænkte 38-årige mand er blevet sigtet for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 2, og der pågår for tiden en efterforskning i sagen. Københavns Vestegns Politi har i den forbindelse den 16. juli 2008 anmodet Fødevareregion Øst om en udtalelse i sagen.

.....

Efterforskningen har bl.a. vist, at den retmæssige ejer af hunden er den sigtedes 68-årige mor, og at en ældre broder til sigtede i februar i år af Statsforvaltningen er blevet beskikket som værge for moderen efter værgeomålslovens § 5.

Særligt med hensyn til beslaglæggelsen af hunden kan det oplyses, at den yngre broder (nu sigtede) protesterede mod beslaglæggelsen, der fandt sted samme dag kl. 14.40, hvorefter Københavns Vestegns Politi den 8. juli, kl. 12.57, i medfør af retsplejelovens § 806, stk. 3, indbragte sagen for Retten i Glostrup.

Det fremgår af Københavns Vestegns Politis brev af 8. juli 2008 til Retten i Glostrup, at beslaglæggelsen blev begæret med henblik på at sikre bevis i sagen, da hunden på daværende tidspunkt blev undersøgt på dyrehospital, og idet det måtte forventes, at Fødevarerregionens dyrlæge skulle afgive en udtalelse. Endvidere anførte Københavns Vestegns Politi, at det på grund af den retmæssig ejers alvorlige sygdom ikke havde været muligt at indhente en udtalelse fra den pågældende.

....

Den yngre broder – sigtede – blev afhørt til politirapport på ny den 11. juli 2008, og han tilkendegav i den forbindelse, at han godt var klar over, at det ikke for ham var hensigtsmæssigt at holde fast i at få hunden udleveret igen, når den kunne udskrives, hvorefter han frafaldt kravet om udlevering. Sagen blev derfor tilbagekaldt fra Retten i Glostrup.

Københavns Vestegns Politi har efterfølgende modtaget de oplysninger fra dyrlægen, som er nødvendige for efterforskningen, og grundlaget for beslaglæggelsen er herefter bortfaldet.

Som det fremgår af Københavns Vestegns Politis pressemeddelelse af 14. juli 2008, blev hunden efter udskrivning fra dyrehospitalet udleveret til ejerens ældste søn efter dennes anmodning.

Det kan i tilknytning hertil oplyses, at den ældste søn som anført ovenfor ikke er den mistænkte person i sagen, og at den pågældende ikke deler husstand med den mistænkte, ligesom den ældste søn under hele sagens forløb har taget kraftig afstand fra den handling, der er anmeldt til Københavns Vestegns Politi.

Endvidere kan det oplyses, at politiet under efterforskningen har været i tæt kontakt med den ældste søn, li-

gesom man har besøgt hans bopæl, før hunden blev udleveret.

Afslutningsvis bemærkes, at strafforfølgningen mod den mistænkte som anført ovenfor fortsætter.”

Københavns Vestegns Politis behandling af sagen giver mig ikke anledning til bemærkninger, idet jeg har noteret mig, at hunden, som ejes af sigtedes mor, ikke er udleveret til sigtede, men til dennes bror, som ikke har fælles bopæl med sigtede.

Jeg kan supplerende generelt oplyse, at politiet i sager vedrørende dyr, der er blevet mishandlet eller har været udsat for groft uforsvarlig/uforsvarlig behandling, har flere muligheder for at hindre, at dyret fortsat udsættes for sådanne handlinger.

For det første er der efter reglerne i dyreværnslovens §§ 21-22 adgang til, at politiet kan give den ansvarlige for dyret pålæg om dyrets behandling. Bestemmelsen anvendes i sager, hvor dyret behandles uforsvarligt, eller hvor dyret er sygt eller kommet uheldeligt til skade. Der kan således bl.a. gives pålæg om, at dyret skal fodres, plejes, behandles for sygdom eller aflives. Hvis pålægget ikke efterkommes inden en fastsat frist, skal politiet sørge for dyrets pasning og kan herunder anbringe dyret et andet sted. Politiet kan efter meddelelse af pålæg straks eller senere træffe beslutning om, at dyret skal sælges eller aflives, hvis forholdene taler herfor. Denne regel kan bl.a. anvendes, hvis dyret er sygt eller kommet uheldeligt til skade, eller hvis der ikke er udsigt til, at ejeren kan passe dyret forsvarligt. Er dyret sygt eller kommet uheldeligt til skade, og vil det medføre unødigt lidelse at lade det leve, kan politiet også straks meddele pålæg om aflivning.

Ligeledes kan en dyrlæge aflive et dyr straks, hvis den ansvarlige nægter at efterkomme en opfordring fra dyrlægen til aflivning, og hvis det vil medføre unødige alvorlige lidelser for dyret at følge de beskrevne regler om pålæg fra politiet.

En anden mulighed kan være at benytte de almindelige regler i retsplejeloven om beslaglæggelse og i straffeloven om konfiskation, hvis der efter oplysningerne i den konkrete sag er grundlag for det.

De nærmere betingelser for beslaglæggelse fremgår af retsplejelovens § 802. Ifølge denne bestemmelse kan der ske beslaglæggelse af genstande, som en mistænkt har rådighed over, hvis den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og der

er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis eller bør konfiskeres.

I dyreværnsager vil der formentlig forholdsvis sjældent være grundlag for at beslaglægge et dyr med henblik på, at dyret skal tjene som bevis, da det normalt vil være tilstrækkeligt, at der foreligger en veterinærfaglig vurdering samt fotos af dyret. I den ovennævnte sag fra Københavns Vestegns Politi skete beslaglæggelsen dog med dette formål.

Det forekommer endvidere i praksis, at der er sket beslaglæggelse med henblik på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 2. Efter den nævnte bestemmelse kan der ske konfiskation af genstande, der har været brugt eller bestemt til at bruges ved en strafbar handling, samt genstande med hensyn til hvilke der i øvrigt er begået en strafbar handling, hvis det anses for påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, eller særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor.

Som eksempel herpå kan nævnes en kendelse afsagt den 11. juni 2008 af Retten i Glostrup. Politiet havde i den konkrete sag beslaglagt en hundehvalp hos sigtede på baggrund af sigtedes adfærd over for hvalpen samt de veterinærfaglige erklæringer. Sigtede havde i første omgang erklæret sig indforstået med beslaglæggelsen, men begærede efterfølgende denne indbragt for retten. I retten anførte anklagemyndigheden, at beslaglæggelsen var sket med henblik på senere konfiskation af hvalpen, og at de foreliggende oplysninger gav indtryk af, at sigtede på ny ville overtræde dyreværnsloven, hvis han fik hvalpen udleveret. Retten fandt, at der var rimelig grund til mistanke om, at sigtede havde overtrådt dyreværnsloven, ligesom beslaglæggelse var nødvendig for at sikre kravet om konfiskation, hvorfor retten godkendte den skete beslaglæggelse.

Endvidere kan henvises til en dom afsagt den 21. februar 2007 af Retten i Århus, hvorved tiltalte bl.a. blev fundet skyldig i overtrædelse af dyreværnslovens §§ 1-2 ved at have behandlet sin hund groft uforsvarligt, idet han ikke lod hunden tilse af en dyrlæge, selv om hunden havde alvorlige skader. Retten konfiskerede i medfør af retsplejelovens § 75, stk. 2, nr. 1, hunden, idet retten tilkendegav, at hunden havde været genstand for en strafbar overtrædelse af dyreværnsloven, og at konfiskation måtte anses for påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser. Retten fandt dog ikke fuldt tilstrækkelig grundlag for at tage en påstand om rettighedsfrakendelse til følge.

Hvorvidt politiet i en verserende dyreværnsag, hvor der findes behov for et indgreb for at sikre dyrenes velfærd, skal meddele pålæg efter dyreværnslovens §§ 21-22 eller eventu-

elt kan beslaglægge dyret med henblik på senere konfiskation, må afgøres efter en konkret vurdering i hver enkelt sag. En beslaglæggelse vil dog normalt forudsætte, at politiet har mulighed for at placere dyrene under dyrevelfærdsmæssigt acceptable forhold.

Som det fremgår af det anførte, er der således allerede mulighed for at sikre, at dyr, der har været genstand for overtrædelser af dyreværnslovgivningen, ikke under en verserende sag bliver udsat for yderligere for nye overtrædelser.

Jeg finder bl.a. på den baggrund ikke, at der er behov for at fastsætte regler om en midlertidig frakendelse under verserende sager.”